

Sygn. akt: KIO 3523/25

WYROK

Warszawa, dnia 6 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Adriana Urbanik
Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 19 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę Fundację D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie w postępowaniu prowadzonym przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kościanie

orzeka:

1. uwzględnić odwołanie w zakresie zarzutu odnoszącego się do nie wskazania w SWZ w rozdziale III Opis przedmiotu zamówienia pkt 12 kryteriów stosowanych w celu oceny równoważności i nakazuje zamawiającemu dokonanie zmiany zaskarżonego odwołaniem postanowienia SWZ poprzez określenie kryteriów stosowanych w celu oceny równoważności,
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
3. kosztami postępowania obciąża stosunkowo Fundację D.T. SPORT z siedzibą w Lesznie w części 1/2 i Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kościanie w części 1/2, i:
  - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych 00 groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 308 zł 80 gr (słownie: trzysta osiem złotych 80 groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem kosztów dojazdu na posiedzenie i rozprawę, kwotę 34 zł 00 gr (słownie: trzydzieści cztery złote 00 groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwotę 3600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych 00 groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,
  - 3.2. zasądza od zamawiającego Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji (ul. Naclawska 84, 64-000 Kościan) na rzecz odwołującego Fundacji D.T. Sport (ul. Średnia 16, 64-100 Leszno) kwotę 5722 zł 00 gr (słownie: pięć tysięcy siedemset dwadzieścia dwa złote 00 groszy) stanowiącą 1/2 kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego,
  - 3.3. zasądza od odwołującego Fundacji D.T. Sport (ul. Średnia 16, 64-100 Leszno) na rzecz zamawiającego Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji (ul. Naclawska 84, 64-000 Kościan) kwotę 1800 zł 00 gr (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00 groszy) stanowiącą 1/2 kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca: .....

Sygn. akt: KIO 3523/25

Uzasadnienie

Zamawiający Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kościanie, ul. Naclawska 84, 64-000 Kościan, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.), dalej „ustawy Pzp”, pn.: „Kompleksowe zabezpieczenie ratownicze w obiekcie krytej pływalni Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kościanie (64-000), przy ul. Naclawskiej 84”, numer referencyjny: MOSiR.251.1.04.2025.

Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Biuletynie Zamówień Publicznych 14 sierpnia 2025 r., za numerem 2025/BZP 00375822.

19 sierpnia 2025 r. odwołanie (wpływ za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej ePUAP) wniósł wykonawca Fundacja D.T. Sport, ul. Średnia 16, 64-100 Leszno od niezgodnej z przepisami ustawy Pzp czynności zamawiającego, polegającej na wprowadzeniu do Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej: „SWZ”) zapisu, naruszającego zasadę równości i

uczciwej konkurencji, a także proporcjonalności

oraz wprowadzającego obowiązek wykonawcy, niezgodny z ustawą, a nadto nie wskazujący

w opisie przedmiotu zamówienia kryteriów stosowanych w celu oceny równoważności, poprzez wprowadzenie zapisu w rozdziale III SWZ Opis przedmiotu zamówienia pkt 12:

„12. Zamawiający wymaga zatrudnienia przez Wykonawcę lub Podwykonawcę osób znających w mowie i piśmie język polski (dotyczy również osoby odpowiedzialnej za kontrolę i nadzór prawidłowości realizacji powierzonych zadań).

Uwaga:

Wykonawca zatrudni ratowników, którzy będą posługiwać się językiem polskim w stopniu niezbędnym do prawidłowej realizacji powierzonych czynności. W przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego wymagana będzie komunikatywna znajomość języka polskiego co najmniej na poziomie B2, potwierdzona certyfikatem wydanym przez Państwową Komisję Poświadczającą Znajomość Języka Polskiego jako obcego

lub równoważnym dokumentem potwierdzającym znajomość języka polskiego (np. dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim, świadectwo dojrzałości uzyskane w polskim systemie oświaty, świadectwo nabycia uprawnień

do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego wydane przez Ministra Sprawiedliwości). Wykonawca jest zobowiązany wykazać, że dokument równoważny potwierdza posiadanie co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia co certyfikat wskazany przez Zamawiającego. Wymaganie w zakresie posługiwania się językiem polskim przez ratowników jest uzasadnioną istotą przedmiotu zamówienia,

gdyż ratownicy podczas wykonywania usługi muszą mieć swobodę kontaktu z osobami korzystającymi z usług na obiekcie basenowym, w szczególności prawidłowa komunikacja jest wymagana w sytuacjach wydawania poleceń dyscyplinujących klientów do prawidłowych zachowań, zgodnych z obowiązującymi regulaminami korzystania z obiektu, udzielania pierwszej pomocy, podejmowania czynności ratunkowych, wzywania innych służb itp. Zamawiający zastrzega sobie prawo ostatecznej weryfikacji kadry ratowniczej w zakresie posiadanych uprawnień i doświadczenia poprzez powołaną przez Zamawiającego komisję weryfikacyjną.”.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- art. 99 ust. 1, ust. 2, ust. 4, ust. 5 i ust. 6 ustawy Pzp - w zw. z art. 266 ustawy Pzp

oraz w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp

oraz przepisy innych ustaw:

- art. 15a ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w zw. z art. 2 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1, art. 6 ustawy

z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa,

- art. 29 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Odwołujący podał, że wymogi postawione przez zamawiającego dla wykonawcy

dla wykazania posługiwania się językiem polskim w stopniu niezbędnym do prawidłowej realizacji powierzonych czynności - w przypadku zatrudnienia jako ratowników obcokrajowców - są nieproporcjonalne i nie mają oparcia ustawowego, a uzasadnienie postawionego wymogu i sposobu jego wypełnienia wskazuje na nieproporcjonalność w stosunku do celu, w jakim wymóg został postawiony. Odwołujący nie zakwestionował samego stawianego przez zamawiającego wymogu posługiwania się przez zatrudnione przez wykonawcę osoby, w tym ratowników językiem polskim w stopniu niezbędnym do prawidłowej realizacji powierzonych czynności, ale zakwestionował określony przez zamawiającego w rozdziale III. Opis przedmiotu zamówienia pkt 12 SWZ sposób wykazania spełnienia tego wymogu, poprzez konieczność potwierdzenia go certyfikatem na poziomie B2, wydanym przez Państwową Komisję Poświadczającą Znajomość Języka Polskiego jako obcego lub równoważnym dokumentem potwierdzającym znajomość języka polskiego (np. dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim, świadectwo dojrzałości uzyskane w polskim systemie oświaty, świadectwo nabycia uprawnień do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego wydane przez Ministra Sprawiedliwości), gdzie wykonawca jest zobowiązany wykazać, że dokument równoważny potwierdza posiadanie co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia co certyfikat wskazany przez zamawiającego.

Zdaniem odwołującego taki wymóg jest nieproporcjonalny i bezpodstawny, a to z uwagi

na fakt, że żadna z ustaw, określająca warunki wykonywania pracy, czy też uznawania kwalifikacji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez obcokrajowców dla zatrudnienia

w charakterze ratownika wodnego nie wymaga:

- znajomości języka polskiego na poziomie B2,

- poświadczenia znajomości języka poprzez certyfikat na poziomie B2, wydany przez Państwową Komisję Poświadczającą Znajomość Języka Polskiego jako obcego czy też poprzez dokument równoważny, potwierdzający posiadanie co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia, co certyfikat wskazany przez zamawiającego.

Odwołujący wskazał, że na podstawie art. 15a ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, na mocy którego ratownik wodny ma spełnić wymogi w ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) dla ratownika medycznego realizującego doskonalenie zawodowe, w związku z uregulowaniem w art. 2

pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych kwestii związanych ze znajomością języka polskiego, można analogicznie do wymogów dla ratownika medycznego w zakresie posługiwania się językiem polskim określić wymogi dla ratownika wodnego.

Zdaniem odwołującego na tej podstawie można określić, że uprawnione jest żądanie przez zamawiającego wykazania zatrudnienia przez wykonawcę ratowników wodnych, będących obywatelami (nie posiadającymi obywatelstwa polskiego), znajomości języka polskiego

w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika wodnego,

aby było to proporcjonalne, wykonawca powinien móc to wykazać to w taki sposób,

jak przewiduje to dla ratowników medycznych art. 3 ust. 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy

o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, to jest poprzez wykazanie, że:

- osoba nie posiadająca obywatelstwa polskiego ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa lub studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego - prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej - kształcące w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego

w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego

i przeprowadzonego przez Krajową Radę, przy czym z dostosowaniem zapisu do zawodu ratownika wodnego, a zatem z następującą modyfikacją:

- osoba nie posiadająca obywatelstwa polskiego ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub wodne lub medycyna ratunkowa lub studia przygotowujące

do wykonywania zawodu ratownika medycznego lub wodnego - prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej - kształcące w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego lub wodnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę.

Odwołujący także podniósł, że stawianie wymogu przedstawienia certyfikatu B2

lub równoważnego jest nieproporcjonalne i narusza konkurencję, albowiem wymóg posiadania certyfikatu B2 ani równoważnego nie wynika z ustawy, a na potrzeby wykonywania zawodu ratownika wodnego można jedynie żądać, aby ratownik wodny, pracujący na terenie RP przedstawił dokumenty, potwierdzające znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie

w analogicznym zakresie, jak zostały określone dla ratownika medycznego, pracującego

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na potwierdzenie posiadania takiego zakresu znajomości języka polskiego można przedstawić każdy dokument, który to potwierdza,

co wynika z użycia w ustawie sformułowania "w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę", analogiczny zakres wymagań

w zakresie języka polskiego z możliwością udokumentowania każdym dokumentem powinien mieć miejsce dla ratownika wodnego, wymagania, dotyczące certyfikatów językowych,

są nadmiernym wymogiem, tworzącym sztuczne bariery dostępu do realizacji zamówienia,

a przez to naruszają konkurencję.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

1. dokonania zmiany zaskarżonego odwołaniem postanowienia SWZ poprzez nadanie zapisowi w rozdziale III SWZ Opis przedmiotu zamówienia pkt 12 brzmienia:

„Zamawiający wymaga zatrudnienia przez Wykonawcę lub Podwykonawcę osób znających

w mowie i piśmie język polski (dotyczy również osoby odpowiedzialnej za kontrolę i nadzór prawidłowości realizacji powierzonych zadań).

Uwaga:

Wykonawca zatrudni ratowników, którzy będą posługiwać się językiem polskim w stopniu niezbędnym do prawidłowej realizacji powierzonych czynności ratownika wodnego.

W przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego, zamawiający wymaga wykazania, że dana osoba posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków ratownika wodnego - tj. osoba nie posiadająca obywatelstwa polskiego ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo wodne

lub medycyna ratunkowa lub studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika wodnego - prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej - kształcącej w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika wodnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zamawiający zastrzega sobie prawo ostatecznej weryfikacji kadry ratowniczej

w zakresie posiadanych uprawnień i doświadczenia poprzez powołaną przez Zamawiającego komisję weryfikacyjną",

2. zwrotu na rzecz odwołującego kosztów spowodowanych wniesieniem odwołania,

w szczególności kosztów wpisu od odwołania i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Do postępowania odwoławczego nie zgłosił przystąpienia żaden wykonawca.

22 września 2025 r. zamawiający złożył drogą elektroniczną odpowiedź

na odwołanie, w której w szczególności wniósł o oddalenie odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i stwierdziła:

Odwołanie nie zawiera braków formalnych, od odwołania uiszczono wpis, nie zaistniały przesłanki określone w art. 528 ustawy Pzp, skutkujące odrzuceniem odwołania, odwołujący posiada interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, uprawniający do złożenia odwołania.

Do postępowania odwoławczego nie przystąpił żaden wykonawca.

Izba, działając zgodnie z art. 542 ust. 1 ustawy Pzp, dopuściła w sprawie dowody z dokumentacji postępowania o zamówienie publiczne, nadesłanej przez zamawiającego,

a także zawnioskowane w toku postępowania odwoławczego, z tym, że dowody odwołującego, stanowiące załączniki do pisma procesowego z 30 września 2025 r., złożone na posiedzeniu z udziałem stron 1 października 2025 r., a dotyczące odrębnego postępowania o udzielenie zamówienia izba oceniła jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ dotyczą odrębnego postępowania o udzielenie zamówienia, jak również innego zamawiającego.

Przy rozpoznawaniu sprawy izba wzięła pod uwagę także stanowiska wynikające ze złożonych pism, to jest odwołania, odpowiedzi na odwołanie, pisma procesowego odwołującego złożonego na posiedzeniu z udziałem stron, oraz stanowiska i oświadczenia stron, złożone ustnie do protokołu.

Izba ustaliła następujący stan faktyczny i prawny:

W Specyfikacji Warunków Zamówienia zamawiający sformułował warunki zamówienia w rozdziale III SWZ Opis przedmiotu zamówienia w pkt 12.:

„12. Zamawiający wymaga zatrudnienia przez Wykonawcę lub Podwykonawcę osób znających w mowie i piśmie język polski (dotyczy również osoby odpowiedzialnej za kontrolę i nadzór prawidłowości realizacji powierzonych zadań).

Uwaga:

Wykonawca zatrudni ratowników, którzy będą posługiwać się językiem polskim w stopniu niezbędnym do prawidłowej realizacji powierzonych czynności. W przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego wymagana będzie komunikatywna znajomość języka polskiego co najmniej na poziomie B2, potwierdzona certyfikatem wydanym przez Państwową Komisję Poświadczającą Znajomość Języka Polskiego jako obcego

lub równoważnym dokumentem potwierdzającym znajomość języka polskiego (np. dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim, świadectwo dojrzałości uzyskane w polskim systemie oświaty, świadectwo nabycia uprawnień

do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego wydane przez Ministra Sprawiedliwości). Wykonawca jest zobowiązany wykazać, że dokument równoważny potwierdza posiadanie

co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia co certyfikat wskazany przez Zamawiającego. Wymaganie w zakresie posługiwania się językiem polskim przez ratowników jest uzasadnioną istotą przedmiotu zamówienia, gdyż ratownicy podczas wykonywania usługi muszą mieć swobodę kontaktu z osobami korzystającymi z usług na obiekcie basenowym,

w szczególności prawidłowa komunikacja jest wymagana w sytuacjach wydawania poleceń dyscyplinujących klientów do prawidłowych zachowań, zgodnych z obowiązującymi regulaminami korzystania z obiektu, udzielania pierwszej pomocy, podejmowania czynności ratunkowych, wzywania innych służb itp. Zamawiający zastrzega sobie prawo ostatecznej weryfikacji kadry ratowniczej w zakresie posiadanych uprawnień i doświadczenia poprzez powołaną przez Zamawiającego komisję weryfikacyjną.”.

Na podstawie ustawy Pzp:

1)art. 16 pkt 1 i 3: „Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1)zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2)proporcjonalny.”;

2)art. 99 ust. 1, 2, 4, 5 i 6:

„1. Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

2. Zamawiający określa w opisie przedmiotu zamówienia wymagane cechy dostaw, usług lub robót budowlanych. Cechy te mogą odnosić się w szczególności do określonego procesu, metody produkcji, realizacji wymaganych dostaw, usług lub robót budowlanych, lub do konkretnego procesu innego etapu ich cyklu życia, nawet jeżeli te czynniki nie są ich istotnym elementem, pod warunkiem że są one związane z przedmiotem zamówienia oraz proporcjonalne do jego wartości i celów.

4. Przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, w szczególności przez wskazanie znaków towarowych, patentów

lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to doprowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów.

5. Przedmiot zamówienia można opisać przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty

lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli zamawiający nie może opisać przedmiotu zamówienia w wystarczająco precyzyjny i zrozumiały sposób, a wskazaniu takiemu towarzyszą wyrazy "lub równoważny".

6. Jeżeli przedmiot zamówienia został opisany w sposób, o którym mowa w ust. 5, zamawiający wskazuje w opisie przedmiotu zamówienia kryteria stosowane w celu oceny równoważności.”.

Na podstawie art. 15a ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 714, z późn. zm.):

„1. Ratownikiem wodnym może być osoba, która:

3)spełnia wymagania określone w:

- b) z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) dla ratownika medycznego realizującego doskonalenie zawodowe;”.

Na podstawie art. 2 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1, art. 6 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r.

o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U.

z 2025 r. poz. 339, z późn. zm.):

„Art. 2. Zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która:

- 3) posiada znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego;

Art. 3.

1.Obowiązek, o którym mowa w art. 2 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli osoba ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa

lub studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego - prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną

o uprawnieniach szkoły publicznej - kształcącej w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę.

Art. 6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika

medycznego,

- 2) sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu tego egzaminu,
- 3) wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w art. 3 ust. 1
- uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 33, prawidłowe przygotowanie i przebieg egzaminu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, oraz koszty jego przeprowadzenia.”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 429):

„§ 2. Zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego obejmuje:

1) umiejętność czytania i rozumienia tekstu pisanego, w szczególności w zakresie literatury i piśmiennictwa z zakresu świadczeń zdrowotnych udzielanych osobie w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r.

o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1541, 1560 i 1972)

lub pacjentowi, w tym z zakresu medycznych czynności ratunkowych w rozumieniu tej ustawy oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu ratownika medycznego w Rzeczypospolitej Polskiej;

2) umiejętność porozumiewania się - w związku z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego - z osobami w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, pacjentami, ratownikami medycznymi, dyspozytorami medycznymi oraz przedstawicielami innych zawodów medycznych, w szczególności poprawne udzielanie porad i informacji zrozumiałych dla pacjentów i osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego;

3) umiejętność formułowania wypowiedzi ustnej, w szczególności w związku z uczestnictwem w naradach i szkoleniach zawodowych;

4) umiejętność pisania zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii języka polskiego, w szczególności w zakresie prawidłowego prowadzenia dokumentacji medycznej związanej z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.”.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 337, z późn. zm.):

„Art. 22.

1. Obywatel Ukrainy jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) przebywa legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1;

2) podmiot powierzający pracę cudzoziemcowi powiadomi, w terminie 7 dni od dnia podjęcia pracy przez obywatela Ukrainy, powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu o powierzeniu pracy temu obywatelowi;

3) wymiar czasu pracy nie jest niższy niż wskazany w powiadomieniu lub liczba godzin nie jest mniejsza niż wskazana w powiadomieniu;

4) otrzymuje wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż określona w powiadomieniu lub ustalonej według stawki określonej w powiadomieniu, proporcjonalnie zwiększonej w przypadku podwyższenia wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy;

5) wynagrodzenie, które otrzymuje obywatel Ukrainy, spełnia wymogi określone w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu - w przypadkach gdy przepisy te mają zastosowanie.”.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z późn. zm.):

„1. Osoba, której kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej podlegają uznaniu, jest obowiązana posiadać znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania danego zawodu regulowanego albo danej działalności regulowanej.

4. Osoba, o której mowa w ust. 2, może potwierdzić znajomość języka polskiego przez:

1) przedłożenie właściwemu organowi dokumentu potwierdzającego znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania danego zawodu regulowanego albo danej działalności regulowanej, wydanego przez uprawniony podmiot działający w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim, w szczególności świadectwa dojrzałości uzyskanego po zdaniu egzaminu maturalnego w języku polskim lub dyplomu ukończenia studiów prowadzonych w języku polskim;

2) złożenie egzaminu z języka polskiego, przeprowadzanego przez właściwy organ.”.

Odnosząc się do zarzutów odwołania (przywołane powyżej) izba stwierdziła, że zarzuty te częściowo potwierdziły się, to jest w zakresie zarzutu, odnoszącego się do nie wskazania w SWZ w rozdziale III Opis przedmiotu zamówienia pkt 12 kryteriów stosowanych w celu oceny równoważności, natomiast nie potwierdziły się w zakresie zarzutu odnoszącego się do warunku zamówienia co do certyfikatu B2.

Odwołujący zarzucił w odwołaniu, że w polskim porządku prawnym konieczność przedstawiania określonego rodzaju dokumentów dla możliwości wykonywania zawodu, czy też innego rodzaju regulowanie wykonywania określonych zawodów musi być uregulowana ustawowo, ponieważ wynika to z art. 65 Konstytucji RP, który stanowi w ust. 1: „Każdemu zapewnia się wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy. Wyjątki określa ustawa.”. Odwołujący powyższe odniósł do cudzoziemców, ponieważ zgodnie z art. 37 ust. 1 i 2 Konstytucji RP „1. Kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji. 2. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa.”.

Dalej odwołujący podniósł, że konieczność przedstawienia określonego rodzaju certyfikatów językowych, których posiadanie miałyby być niezbędne dla wykonywania określonego zawodu, musi wynikać z ustaw, natomiast obowiązek przedstawienia certyfikatów językowych przez ratowników wodnych nie wynika z ustaw, odnoszących się do zatrudnienia w Polsce cudzoziemców i jest niezgodny z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r.

o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, który wyczerpująco określa wymogi dla zatrudnienia obywateli Ukrainy i art. 29 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych

w państwach członkowskich Unii Europejskiej - dla osób, które swoje kwalifikacje zdobyły w innych krajach UE.

Odwołujący podał, że w przypadkach wymagania certyfikacji językowej, obywatele Ukrainy są zwolnieni na podstawie art. 23a ust. 4 powołanej ustawy z wymogu potwierdzenia znajomości języka polskiego dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia

21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia

21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, nie stosuje się do obywateli Ukrainy przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, lub obywateli Ukrainy przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej, wydanym na podstawie ustawy o służbie cywilnej, w § 1 jest kilka rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej,

a nie wyłącznie jeden rodzaj certyfikatu.

Odwołujący zarzucił, że wymóg certyfikacji B2 jest wymogiem nieuzasadnionym

i nieproporcjonalnym, certyfikat ten nie poświadcza tego, czego dotyczy przedmiot zamówienia, ani tego co zamawiający podał jako uzasadnienie wprowadzenia spornego warunku zamówienia, nie ma ustawowej podstawy prawnej do żądania takiego certyfikatu od ratowników wodnych, aby wykazali możliwość posługiwania się językiem polskim na potrzeby realizacji czynności ratownictwa wodnego, zamawiający nie wskazał w opisie przedmiotu zamówienia kryteriów, stosowanych w celu oceny równoważności, gdyż nie wiadomo, co podlegałoby ocenie zamawiającego w ramach oceny, czy dokument jest czy nie jest równoważny.

W sprawie nie było sporne, że zamawiający w postępowaniu o udzielenie zamówienia jest uprawniony do żądania certyfikatu co do zasady, ale było sporne czy może wymagać certyfikatu kwalifikowanego na poziomie B2 i czy z SWZ wynika równorzędność innych potwierdzających warunek dokumentów względem certyfikatu (czy określono kryteria równoważności) – tak wyjaśniał również na rozprawie odwołujący.

W ocenie izby odwołujący błędnie kwestionował poziom wymaganego certyfikatu B2, argumentując, że wymaganie to jest sprzeczne z konstytucją i ustawami, skoro z przywołanych podstaw prawnych wynika, że prawo na poziomie ustawowym wskazuje katalog otwarty dokumentów potwierdzających znajomość języka dla wykonywania zawodu

ratownika medycznego (wodnego), także w przypadku cudzoziemców (art. 15a ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych).

Izba zauważa, że zamawiający w SWZ nie zawęził wymogu dokumentu potwierdzającego znajomość języka polskiego jedynie do certyfikatu B2, natomiast

w rozdziale III SWZ w pkt 12, jak i w odpowiedzi na odwołanie, zamawiający podał, że wymaga certyfikatu B2 lub innych równoważnych dokumentów, a więc w SWZ przedstawił katalog otwarty możliwych do przedłożenia dokumentów, wymieniając jedynie przykładowe dokumenty równoważne.

Jak wyjaśnił zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, czemu nie zaprzeczył odwołujący: „Poziom B2 w systemie certyfikacji językowej jest standardem uznanym w Europie i odpowiada swobodnej komunikacji w języku obcym.” (strona 10).

Odwołujący w odwołaniu podał, czemu nie zaprzeczył zamawiający, że: „Certyfikat B2 jest urzędowym poświadczeniem znajomości języka polskiego jako obcego na poziomie średnim ogólnym i jest wydawany przez Państwową Komisję do spraw Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego na podstawie ustawy z dnia 7 października

1999 r. o języku polskim (art. 11 a ust. 3 p. 1). Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 lutego 2025 r. w sprawie egzaminów z języka polskiego jako obcego Załącznik Nr 1 Standardy wymagań odnoszących się do poszczególnych poziomów biegłości językowej w zakresie znajomości języka polskiego jako obcego dla poziomu B2 (ALTE: Independent User; Council of Europe: B2, Vantage)

Zdający egzamin na poziomie B2 rozumieją najważniejsze treści i intencje zawarte w tekstach mówionych i pisanych poruszających tematy ogólne, konkretne i abstrakcyjne (zob. Katalog B). Umieją posługiwać się językiem w sposób płynny i spontaniczny, pozwalający

na swobodną komunikację z rodzimymi użytkownikami języka w rozmaitych sytuacjach życia codziennego (zob. Katalog A), występując w określonych rolach komunikacyjnych. Potrafią pisać dłuższe teksty na różnorodne tematy. Potrafią wypowiadać się na różne tematy, relacjonować zdarzenia oraz brać udział w dyskusji. Zdający umieją posługiwać się oficjalną

i nieoficjalną odmianą języka polskiego odpowiednio do sytuacji. Znają i stosują większość konwencji socjokulturowych obowiązujących w komunikacji w języku polskim. Braki zdających w zakresie wymowy i intonacji, słownictwa, poprawności gramatycznej oraz ortografii nie mają wpływu na skuteczność komunikacji.”.

Izba zauważa, że sam odwołujący w odwołaniu podał, że certyfikat B2 jest dokumentem, który potwierdza znajomość języka na poziomie średnim ogólnym, a zatem

w ocenie izby nie jest to wymóg nieproporcjonalny, ponieważ nie jest wygórowany, jest to wymóg o węższym zakresie niż wymóg, określony w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, referujący do znajomości języka w zakresie niezbędnym do świadczeń ratowniczych.

Z zasad logicznego rozumowania wynika, że wymóg, określony w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego

na terytorium Rzeczypospolitej zawiera w sobie wymóg znajomości języka polskiego

na poziomie certyfikatu B2, a zatem nie można przyjąć, że wymóg potwierdzenia znajomości języka certyfikatem B2 stoi w sprzeczności z wymogami rozporządzenia.

W ocenie izby należy zauważyć także, że odwołujący powołał się na art. 15a ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, art. 2 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1, art. 6 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale kluczowy zdaniem izby spośród powołanych,

art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego

oraz samorządzie ratowników medycznych pozostawia katalog otwarty dokumentów potwierdzających obowiązek posiadania znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie

w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ wymienia jedynie jeden z możliwych takich dokumentów: „w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę”.

Izba wskazuje, że z wyżej wymienionych powodów zarzut referujący do naruszenia przepisów konstytucji i ustaw w odniesieniu do wymogu poziomu certyfikatu był w ocenie izby nietrafiony.

Odnosząc się do zarzutu, że wymóg certyfikacji B2 jest wymogiem nieuzasadnionym i nieproporcjonalnym, ponieważ certyfikat ten nie poświadcza tego, czego dotyczy przedmiot zamówienia, ani tego co zamawiający podał jako uzasadnienie wprowadzenia pkt. 11, izba zauważa, że uzasadnienie wprowadzenia zamawiający podał w pkt. 12 rozdziału III SWZ, a także, że skoro poziom B2 stanowi obiektywny standard, umożliwiający swobodną komunikację, to nie można przyjąć, że wymóg certyfikatu B2 jest wymaganiem nadmiarowym.

Zdaniem izby zatem możliwe jest na zasadzie art. 99 ustawy Pzp wymaganie przez zamawiającego certyfikatu B2, ponieważ nie jest on jedynym wymaganym dokumentem w sprawie, a obejmuje węższy zakres znajomości języka polskiego niż wymagany w ustawie.

Izba zauważa także, że w SWZ zamawiający odniósł warunek zamówienia do cudzoziemców, nie zawężając tego pojęcia do obywateli Ukrainy, natomiast odwołujący w odwołaniu referuje w szczególności do przepisów odnoszących się do zatrudniania obywateli Ukrainy (art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa), które w ocenie izby nie uzasadniają twierdzeń odwołującego, ponieważ odwołujący nie udowodnił, że w odniesieniu do obywateli Ukrainy nie stosuje się przepisów ustaw - o ratownikach medycznych czy wodnych.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący wskazał także na art. 23a ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, który zwalnia obywateli Ukrainy z wymogu potwierdzenia znajomości języka polskiego dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, jednakże sam w odwołaniu nie kwestionował żądania dokumentu na potwierdzenie znajomości języka polskiego co do zasady i wskazał na możliwe różne dokumenty, dalej w uzasadnieniu wskazał na rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej, wydane na podstawie ustawy o służbie cywilnej i §1 w którym nie jest wyłącznie jeden rodzaj certyfikatu, a jest kilka rodzajów dokumentów. Odwołujący natomiast nie udowodnił, że w sprawie mają zastosowanie przepisy o służbie cywilnej.

W ocenie izby odwołujący nie udowodnił, że zamawiający naruszył zarzucane mu przepisy Konstytucji RP, ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (odnośnie zarzutu naruszenia przepisu ostatniej wymienionej ustawy odwołujący nie przedstawił uzasadnienia w odwołaniu, a jedynie powołał się na ten przepis).

Odnosząc się do zarzutu, że zamawiający nie wskazał w opisie przedmiotu zamówienia kryteriów, stosowanych w celu oceny równoważności, gdyż nie wiadomo, co podlegałoby ocenie zamawiającego w ramach oceny, czy dokument jest czy nie jest równoważny, izba nie podzieliła stanowiska zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie, że: „równoważność została zdefiniowana przez Zamawiającego w sposób jasny i obiektywny – punktem odniesienia jest poziom B2. Każdy dokument, który potwierdza posiadanie takich umiejętności, jest równoważny.” (strona 9).

W ocenie izby wskazanie w SWZ: „Wykonawca jest zobowiązany wykazać, że dokument równoważny potwierdza posiadanie co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia co certyfikat wskazany przez Zamawiającego.” nie czyni zadość obowiązkowi podania w opisie przedmiotu zamówienia kryteriów stosowanych w celu oceny równoważności, ponieważ nie wiadomo co zamawiający rozumie pod pojęciem wiedzy, kompetencji i doświadczenia.

Zamawiający w toku postępowania odwoławczego nie udowodnił, że w SWZ wskazał w opisie przedmiotu zamówienia kryteria, stosowane w celu oceny równoważności, wskazywał tam jedynie na przykładowe dokumenty, które wymienił „(np. dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim, świadectwo dojrzałości uzyskane w polskim systemie oświaty, świadectwo nabycia uprawnień do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego wydane przez Ministra Sprawiedliwości)” i podał „Wykonawca jest zobowiązany wykazać, że dokument równoważny potwierdza posiadanie co najmniej takiej samej wiedzy, kompetencji, doświadczenia co certyfikat wskazany przez Zamawiającego.”.

Zamawiający w SWZ podał, co rozumie przez wiedzę, kompetencje i doświadczenie, które mają poświadczać równoważne dokumenty względem certyfikatu B2, a w ocenie izby wymagając dokumentów równoważnych do certyfikatu B2 zamawiający powinien wskazać jednoznacznie kryteria równoważności, czego nie uczynił w postępowaniu o udzielenie zamówienia, w szczególności co do wymogu doświadczenia (art. 99 ust. 6 ustawy Pzp).

Izba nie orzeka poza zakresem zarzutów odwołania, w tym także podstawy faktycznej przywołanej w odwołaniu (podstawa prawna: 555 ustawy Pzp).

W tym stanie rzeczy, izba na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 557, art. 574 i art. 575 ustawy Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. a, b i d oraz § 7 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), stosownie do wyniku postępowania obciążając kosztami postępowania odwołującego oraz zamawiającego.

Na koszty postępowania odwoławczego składał się wpis uiszczony przez odwołującego w wysokości 7500,00 zł, koszty poniesione przez odwołującego w kwocie łącznej 3942,80 gr tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kosztów dojazdu na posiedzenie i rozprawę (zgodnie

z postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 listopada 2024 r., sygn. akt XXIII Zs 153/24: "koszty dojazdu pełnomocnika mogą być dodatkowo doliczane do wynagrodzenia, ale muszą być wykazane jako koszty rzeczywiście poniesione, a nie ryczałtowo według stawek dla podróży służbowych pracowników".) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, koszty poniesione przez zamawiającego w kwocie 3600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika. Do rozpoznania izba skierowała 2 zarzuty (odnoszące się do warunku zamówienia co do certyfikatu B2 i kryteriów oceny równoważności, uwzględniła 1 zarzut

i oddaliła 1 zarzut, a więc koszty odwołującego w zakresie uwzględnionego 1 zarzutu wynosiły 5722 zł, zaś koszty odwołującego w zakresie oddalonego 1 zarzutu wynosiły 1800 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....